

gen. Jeg ser gerne, at Norge og andre lande fremskynder det, men sådan ligger beslutningen nu.

Må jeg så ikke sige til fru Lene Espersen, men også til andre, som har nævnt ordet årsmængde, at der nok ikke er nogen, der er ret meget mere optaget af det og enig i det, end jeg er. Jeg tror, at jeg fra dag ét har været dybt optaget af at have en dialog med fiskeriets organisationer om flere årsmængder, men jeg må konstatere, at der er flere forskellige definitioner på ordet konservativ. Det kan defineres positivt, og det kan også defineres negativt.

Her synes jeg, der er en definition i forhold til specielt Danmarks Fiskeriforening, hvor konservatismen er negativ. De er ikke til at flytte. De er ikke til at få til at lytte til, synes jeg, ordentlige argumenter, og det beklager jeg dybt.

Så må jeg sige til fru Lene Espersen og andre, at vi politisk godt kan træffe nogle beslutninger; det står os frit for. Men jeg har indtil nu haft den holdning, at når et samlet erhverv på dets medlemmers vegne er totalt imod noget, skal vi så fra politisk hold absolut tvinge det igennem? Jeg synes, det er en overvejelse værd, og jeg vil gerne sige til fru Lene Espersen, at jeg gerne deltager i yderligere diskussioner om det, for jeg er personligt optaget af årsmængdebegrebet. Jeg mener, der er mange muligheder i det, og det indebærer en form for frihed for den enkelte fisker, som taltaler mig personligt uhyre meget.

Til hr. Kristen Touborg vil jeg gerne sige, at regeringen selvfølgelig lever op til de dagsordener, der vedtages, men det er jo ikke det samme at vedtage at arbejde for noget internationalt og så pr. automatik få det gennemført. Jeg bliver nødt til at sige, måske ikke så meget til hr. Kristen Touborg, for dengang vi traf den beslutning i Europaudvalget, var vore partier enige, men der var nogle anført af bl.a. Danmarks Fiskeriforening, som sagde: Vi vil ikke være med til den beslutning her, koste, hvad det koste vil.

Jeg husker daværende fiskeripolitiske ordførere, som sagde, at så må vi betale prisen i EU. Og det kom vi til. Jeg blev sendt til et rådsmøde med bundet mandat, havde ikke mulighed for at flytte mig, og det betød, at Danmark fik en ringere beslutning, end vi ellers ville have fået.

Her fornemmede jeg, at de efterfølgende meldinger fra fiskeriets organisationer fra politisk hold var, at det var så prisen. Lad mig bare minde om, at det rent faktisk var situationen, og

det bliver ikke nemt at få det på det spor, som vi gerne vil have, men vi arbejder rent faktisk på det.

Jeg vælger at betragte det som et indlæg for at skærpe debatten, hvad hr. Kristen Touborg jo ofte er godt til. At kontrolmyndigheden skulle overgå til politiet, vil jeg vende tilbage til.

Til fru Annie Lunde Hansen vil jeg gerne sige, at jeg også så tv-udsendelsen, og det kan vi simpelt hen ikke være bekendt. Fisk af den kvalitet, der blev præsenteret i tv-udsendelsen, og som gik ud til forbrugere, vil vi selvfølgelig ikke acceptere. Jeg tror også, at vi her kan bruge den nye fødevarerlov, som vi i øvrigt har været sammen om. Vi vil kigge på det, og der vil blive strammet op.

Jeg bliver også nødt til at sige til fru Annie Lunde Hansen, at her er det også erhvervet, som har et ansvar. Når der er nogle, som hele tiden vil springe over, hvor gærdet er lavest, og for at få en hurtig gevinst tillade, at man kan præsentere det, som vi så i tv-udsendelsen, er det selvfølgelig vanskeligt. Der er ingen af os to, tror jeg, der ønsker et kontrolsystem, der betyder, at vi skal lave ét hundrede procents kontrol af det her. Det ville ressourcemæssigt ikke kunne lade sig gøre, og det ville blive et mærkeligt samfund.

Så der er to signaler omkring det. Er der noget, der skal strammes op, vil vi kigge på det, og jeg tror, den nye fødevarerlov vil kunne være medvirkende her, men det handler også om, at erhvervet selv påtager sig et ansvar på dette område.

Jeg skal såmænd kun sige én ting til Enhedslistens indlæg. Det er i orden at have nogle holdninger i forhold til industrifiskeriet, men jeg bliver nødt til at sige til Enhedslisten, at de må kvittere i forhold til den store indsats, vi har gjort igennem de senere år, når det gælder industrifiskeriet. Jeg mener at kunne sige, at vi har et bæredygtigt industrifiskeri, og det, man må sige i forhold til det, er: Skulle de proteiner, som ligger her, ikke også nyttiggøres, når det foregår på et bæredygtigt grundlag, når biologerne har anbefalet det, og når vi har strammet kontrollen op gentagne gange? Vi hører i forhold til dansk industrifiskeri heldigvis andre signaler i det europæiske end før.

Det er korrekt, at redegørelsen ikke nåede at blive debatteret i sidste folketingssamling på grund af udskrivelse af valg. Nu bliver den så debatteret i folketingssamlingen 1998-99, og det gør nok også, at vi får en anden debat i dag,